

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2007

Αθλητικές και ψυχαγωγικές δραστηριότητες στο χωριό

Πραγματοποιήθηκαν και φέτος, με πολύ μεγάλη συμμετοχή και επιτυχία, οι αθλητικές και ψυχαγωγικές εκδηλώσεις της Αδελφότητας τον Αύγουστο στο χωριό.

Για μια βδομάδα οι δρόμοι του χωριού γέμισαν με παιδιά όλων των ηλικιών ντυμένα με τις στολές τους (ευγενική προσφορά του κ. Χρηστοβασιλή, τον οποίο ευχαριστούμε για ακόμη μια φορά).

Εδώ θα πρέπει να ευχαριστήσουμε ιδιαίτερα το δήμαρχο κ. Χασιάκο που, επιτέλους φέτος μετά από τις υποσχέσεις του προηγούμενου χρόνου, έφτιαξε το νέο γήπεδο 5 Χ 5 που περίμεναν τα παιδιά με αγωνία και υποδέχθηκαν με ενθουσιασμό!

Περιμένουμε την υλοποίηση και των άλλων υποσχέσεών του και ιδιαίτερα για τη δημιουργία ασφαλούς παιδικής χαράς για τα πιτσιρικά που γεμίζουν κάθε Αύγουστο το χωριό.

Πολλές ευχαριστίες όμως οφείλουμε και σε πολλούς άλλους που χωρίς την πολύτιμη συνδρομή τους, υλική ή ηθική, δε θα ήταν δυνατή η υλοποίηση των δραστηριοτήτων.

α) Στον Γιάννη Φίλο, για την προσφορά του τραπέζιού του πικν νοκ που έκανε δυνατή την πραγματοποίηση φέτος και τουρνουά πικν νοκ.

β) Στον Γιάννη Θεοχαρόπουλο και την Μαρίνα Αναστασίου, που με την πολύχρονη πείρα, τις γνώσεις τους και την πολύτιμη βοήθειά τους πραγματοποιήθηκαν οι αγώνες δρόμου και ποδηλασίας. Οι τελευταίοι φέτος έγιναν σε πίστα που κατασκευάστηκε στο γήπεδο, από τα μηχανήματα του δήμου και την καθοδήγηση του Γιάννη και της Μαρίνας. Η πίστα αυτή ξετρέλανε συμμετέχοντες και θεατές, γέμισε όμως απόγνωση τις μανάδες που πλέναμε μετά! [Κορίτσια, υπομονή, τα παιδιά μας το ευχαριστήθηκαν, κι άλλωστε η νεροτριβή δεν ήταν μακριά!!!]

γ) Τον Χρήστο Νικολάου, που αφιλοκεδώς προσέφερε το πουλμανάκι του για τη μεταφορά των "αναξιοπαθούντων", μικρών παιδιών και γεροντότερων στην εκδρομή στην Ανάληψη. Επίσης για τη γενναία έκπωση που έκανε στο κόστος συμμετοχής στο ράφτινγκ.

δ) Τον Ιάκωβο Θανάση και το Γιώργο Πολύζο που κατέβαλαν υπερανθρώπινες προσπάθειες και κατόρθωσαν να "ρουπώσουν" τα λιμασμένα πλά-

θη των εφίβων και των μεγαλύτερων στην Ανάληψη, φτίνοντας ατέλειωτα σουβλάκια.

Πολύτιμοι βοηθοί τους αναδείχθηκαν η Χρύσα (γυναίκα του Ιάκωβου) και η Ρούλα η Παπακίτσου που ετοίμαζαν τα ψωμά, τα τυριά και τις σαλάτες.

Εδώ θα πρέπει να γίνει αναφορά και στο Γιώργο Γιαννάκη που προσπαθούσε να βάλει μια σειρά και να μοιράσει ακριβοδίκαια όλα τα καλούδια!

ε) Τη Ρούλα και το Σπύρο από το "Πολύτροπο" που δημιουργήσαν ένα ευχάριστο περιβάλλον για να διασκεδάσουν τα μικρά παιδιά μέσα μεσημεριανό παρτάκι γνωρίζοντας και απομυθοποιώντας έτσι το χώρο αυτό.

στ) Τον ιερέα του χωριού κ. Σιάχαλο που με το νεανικό του πνεύμα και τη διάθεση είναι πάντα κοντά μας, είτε με τον αγιασμό του νέου γηπέδου, είτε με τη συμμετοχή του στις απονομές και σε άλλες δραστηριότητες.

Μαζί μας όπως πάντα είναι και ο Κώστας Μαυροπάνος παρέα με τη φωτογραφικά του μηχανή αποθανατίζοντας όλες τις στιγμές για να τις απολαμβάνουμε όσοι συμμετείχαμε αλλά και όλοι όσοι διαβάζουν την εφημερίδα μας.

Τέλος ευχαριστούμε το Δήμο Αγναντών για την προσφορά κυπέλων και μεταλλίων, πολυτιμα αναμνηστικά και "τρόπαια" για όλους τους συμμετέχοντες.

Την Αδελφότητα Αγναντιτών της Αθήνας για την όλη διοργάνωση και ιδιαίτερα τον κ. Τάκη Χριστοδούλου που ήταν σε όλες τις δραστηριότητες παρών, υλικά και ηθικά.

Για τον Γιώργο Φίλο τι να πω; Όπως έχει πει κι ο ίδιος "εμείς και παιδιά μέχρι το μπόι μας να μεγαλώσουμε, τις ίδιες τρέλες θα κάνουμε." Θεωρώ πως χωρίς τη διάθεσή του και την "τρέλα" του πολλές από τις δραστηριότητες δε θα είχαν πραγματοποιηθεί. Δε χρειάζεται ευχαριστίες ο Γιώργος. Μάλλον το απολαμβάνει περισσότερο απ' όλους και το τρέξιμο είναι γι' αυτόν το ελιξίριο της νεότητας! Δεν πρόκειται να γεράσει ποτέ!!!

Επειδή μακρογρησάμε, σας αφήνουμε να απολαύσετε τις φωτογραφίες γιατί " μια φωτογραφία αξίζει όσο χίλιες λέξεις"

ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ!!!

Κατερίνα (Καίτη) Κώστα

Συνέχεια στη σελίδα 8

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΠΑΙΔΙΩΝ ΕΦΗΒΩΝ ΚΑΙ ...ΓΗΡΑΙΟΤΕΡΩΝ!!

Εκτός απ' τις ομάδες των παιδιών και των εφήβων, ζηλεύοντας το σφρίγος και τη ζωντάνια τους, φέτος φέτος συμμετείχαν και αρκετοί εκεί γύρω στα δευτέρα -άντα δημιουργώντας την ομάδα... "μπακαδούρα" (όλοι οι συμμετέχοντες είχαν μία αξιοσέβαστη μπάκα!) με αρκετά καλές (αναλόγως με την ηλικία τους) επιδόσεις!!!

ΑΓΩΝΕΣ ΔΡΟΜΟΥ

Φέτος αγωνίστηκαν 3 ομάδες αγοριών και 2 κοριτσιών. Θ' αναφέρω μόνο τα ονόματα που τα ίδια υιοθέτησαν: "οι ψείρες", "οι αετοί" και τα "μπλάρια"!!! για τα αγόρια "οι σουσουράδες" και οι "τσαπερδώνες" για τα κορίτσια. Τα συμπεράσματα δικά σας!

ΒΟΛΕΪ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

Για δεύτερη χρονιά πραγματοποιήθηκαν, με επιτυχία, οι αγώνες βόλεϊ ανάμεσα στα κορίτσια, ξεπερνώντας τα όποια προβλήματα δημιουργήθηκαν ανάμεσα στις αγωνιζόμενες που ώρες ώρες έμοιαζαν σαν "κακές συνυράδες". Τέλος καλό όμως, όλα καλά. Μπράβο σ' όλα τα κορίτσια!

ΠΙΓΚ ΠΟΓΚ

Ειδήμονες(!)...Αγναντιτες θέλσαν ναδώσουν τα... φάτα τους στους πιτσιρικάδες διοργανώνοντας αγώνες πικγκ πογκ!! Έλα όμως που η νέα γενιά της έβαλε τα γυαλιά!! Πού πας ρε Καραμήτρο;

ΠΑΡΤΙ

Η νέα γενιά διασκεδάζει πινοτας χιμό, χορεύοντας και απομυθοποιώντας το χώρο που συχναζουν οι "μεγάλοι"

Όλα τριγύρω αλλάζουν κι όλα τα ίδια μένουν....

Το πρωινό αστέρι της αυγής στις 8 Αυγούστου 2007 προμήνυε πως η μέρα θα ήταν υπέροχη! Και πώς θα μπορούσε άλλωστε; Περιμέναμε εναγωνίως, καμιά 100στή άτομα να εκδράμουμε "συν γυναιζί και τέκνοις" μέχρι την Ανάληψη! Έπρεπε να μας αποζημιώσι μετά την περσινή μπόρα.

Το ραντεβού ήταν στις 10 το πρωί στην πλατεία τ' Αη-Γιώργη. Οι ηλικίες των συμμετεχόντων; Ο μικρότερος ήταν τριών και ο μεγαλύτερος 86 (!!)

Προσφέρθηκαν αρκετά οχήματα και το πουλιμνάκι του ξενοδοχείου της Πλάκας για να τους ανεβάσου όλους σώους και αβλαβείς επάνω. (Δεν αντέχουν πια τα ρημάδια τα ποδαράκια!)

Καμιά εικοσαριά τολμηροί το πήραμε "ποδαράτο" απ'τα Κονάκια και πάνω,με οδηγό τη Μαρίνα την Αναστασίου που ξέρει το μονοπάτι καλύτερα απ'το σπίτι της ! Πού να τη φτάσουμε εμείς οι άλλοι; "Γκουσιουμνήσαμαν" να βγάλουμε την ανηφόρα!! Είπαμαν: "ξικι δεν το ματακάνουμε"! Πάνω όμως το υπέροχο θέαμα και η ... μυρωδιά απ'τα σουβλάκια μας αποζημιώσι!!

Αφού φάγαμε, ήπιαμε, χορέψαμε και λίγο οι νεότεροι το ριξαν και στο μπουγέλο!!! Πλιτάρ'γίνικαν τα παιδούρια!!!Πώς να γυρίσουν κάτω; Πάλι ποδαράτο λοιπόν. Έλα όμως που στο έβγα του μονοπατιού μας περίμενε ο... από μηχανής θεός!! Το αγροτικό του μπαρμπα-Κώστα του Αηδώνη με την τόσο φιλόξενη καρότσα του!!!

Οδηγός όμως τώρα ο γιος του ο Πάνος. Πόσα παιδούρια χώρεσε αυτή η καρότσα δεν ξέρω. Μετρήστε τα εσείς αν μπορείτε!

Πόσες φορές δε μας είχε φορτώσει έτσι ο μπαρμπα-Κώστας για να μας μεταφέρει απ'το χωριό στην Αγία Αικατερίνη στον Καταρράκτη ή στα πανηγύρια των γύρω χωριών όταν πηγαίναμε ακόμη στο σχολείο;

Γι'αυτό λέω πως όσο κι αν αλλάζουν όλα γύρω μας, όλα ίδια μένουν τελικά!

Οι αισιόδοξες σκέψεις κι ευχές που έκανα στο περσινό άρθρο φέτος ευωδώθηκαν.

Η εκδρομή μας φέτος ήταν άμογη. Δίνουμε ραντεβού για του χρόνου στον Αη-Λια κι ελπίζουμε η συμμετοχή των μεγαλύτερων να ξεπεράσει κι αυτή της νεολαίας. Κι αν τα καταφέρουμε να έχουμε σφαχτά και ζωντανή μουσική (κλαρίνα εννοείται) για να ευχαριστηθούν κι οι γερνότεροι.

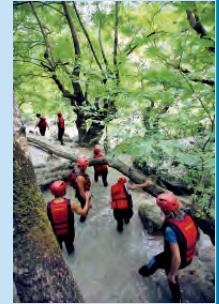

ΡΑΦΤΙΝΓΚ

Μια εμπειρία μοναδική κι ανεπανάληπτη για μικρούς και μεγάλους !Η κατάβαση του Άραχθου ήταν ονειρική. Το θέαμα σου έκοβε την ανάσα με την άγρια ομορφιά του!

Το απολαύσαμε 75 άτομα σε 9 βάρκες τραβώντας κουπί μέχρι που εξαντληθήκαμε (γιατί το νερό ήταν λιγοστό, εξαιτίας του άνομβρου χειμώνα). Ας είναι καλά οι οδηγοί μας!! Κάποιοι απολαύσαμε θελημένες και αθέλητες βουτιές στα κρύα νερά του. Υπήρξαν και "παράπλευρες" απώλειες (ένα παπούτσι, ένα ζευγάρι γυαλιά...)

Άξιζε όμως τον κόπο. ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ!!

Ποδήλατο

Φερέλπιδες νεάνιδες και νεανίδες αγωνίστηκαν με περισσό σθένος στην ολοκαίνουργια πίστα του γηπέδου, με επιδόσεις που θα τις ζήλευαν και οι πρωταθλητές του είδους. Ένα μεγάλο μπράβο στην Νατάσα, το μοναδικό από τα μεγάλα κορίτσια που συμμετείχε χωρίς φόβο μήπως χαλάσει το... make-up της.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Όπως βλέπετε οι εκδηλώσεις αυτές καθιερώθηκαν κι έγιναν θεσμός πια. Ελπίζουμε και περιμένουμε τη συνεργασία και συνδρομή και των άλλων συλλόγων και Αδελφοτήτων του χωριού καθώς και των επιχειρηματιών συγχωριανών μας, όπως το υποσχέθηκαν, ώστε του χρόνου τα δρώμενα να είναι ακόμη περισσότερα και καλύτερα.

ΚΑΛΗ ΑΝΤΑΜΩΣΗ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΤΟΥ 2008!!

Υ.Γ. Σίγουρα έχουμε ξεχάσει ν'αναφέρουμε πάρα πολλούς που βοήθησαν με όποιο τρόπο μπορούσε ο καθένας (όπως ο Αλέκος Γιαννάκης και ο Πάνος Αηδόνης). Ένα μεγάλο ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ λοιπόν σε όλους.

* Όλες οι φωτογραφίες από τις καλοκαιρινές εκδηλώσεις θα είναι διαθέσιμες από το site της Αδελφότητας.

ΑΓΝΑΝΤΙΤΙΚΑ ΛΙΧΝΙΣΜΑΤΑ

Ολόισο, ανέερο, καμαρωτό, κυταρισμένο τ' ανάστημά τους.

Κολόνες; Αχάλαστες κολόνες. Οι ενχές μας, τους συνοδεύουν. Να είναι πάντα καλά.

Θάμα..., θάμα !!!

Τετάρτη 22 Αυγούστου 2007. Ντάλα μεσημέρι. Το θερμόμετρο στα ύψη- πάνω από 40 βαθμούς.

Στην πλάστεια του χωριού, κάτω από τον πλάτανο, βράζαμε...

Ξαφνικά, εμφανίστηκαν τέσσερα πανέμορφα α-γριογούρουνα, (άγρια, που λέει ο λόγος...).

Πώς βρέθηκαν εκεί, πώς δηλαδή έφτασαν στην πλάστεια, κανένας δεν το ερμήνευσε. Πολλές οι θεωρίες, τα συμπεράσματα, οι απόψεις...

Εγώ, ένα έχω να πω: Τι φταίνει τα άδοθα αυτά ζωντανά; Απλά, εξυπηρετούν την υπερφίαλη κυνηγετική οίηση του καθενός!!!

Χάθηκε και το μέτρο...

Στις εκλογές έμαθα ότι τα γουρουνάκια τα έσφαξαν. Ποιος, πού, πότε και γιατί δεν το έμαθα.

Η όγδοη συνδιάσκεψη πολιτιστικών φορέων του Δήμου Αγνάντων

12 Αυγούστου 2007. Πραγματοποιήθηκε στην Άγναντα η όγδοη κατά σειρά Συνδιάσκεψη των Πολιτιστικών Φορέων του Δήμου Αγνάντων. Αν μου επιτρέψετε και με το συμπάθιο, θα ήθελα και εγώ να ρωτήσω:

α. **Οκτώ χρόνια!** Κάθε χρόνο έχουμε και μια τέτοια Συνδιάσκεψη. Μήπως μπορεί κάποιος να μας χορηγήσει τα Πρακτικά των Συνδιασκέψεων αυτών, περισσότερο μήπως μπορεί κανείς να μας ενημερώσει για την πορεία υλοποίησης των προτάσεων, αποφάσεων κ.τ.λ. αυτών των Συνδιασκέψεων;

β. **Μήπως** είναι πολλοί, υπερβολικά πολλοί, οι Πολιτιστικοί Σύλλογοι και διασκορπίζεται έτσι η δράση

τους; Μήπως, πλέον, πρέπει να καταλάβουμε ότι "η ισχύς εν τη ενώσει;"

γ. **Μήπως φέτος χάθηκε και το νόημα της βράβευσης;** Λέω μήπως, γιατί πιστεύω πως οι Πολιτιστικοί Σύλλογοι δεν βραβεύουν. Οι πολιτιστικοί Σύλλογοι είναι φύλακες της παράδοσης και συντάκτες νέων πολιτιστικών προτάσεων και μηνυμάτων. Τίποτε παραπάνω.

δ. **Α, και κάτι άλλο.** Δε λέω, καθώς ο μπουφές που έστειλε η εταιρεία φαγητού στην άκρη του μύθου, αηλιά πώς να το κάνουμε. Δεν έβραζαν οι συνδιοργανωτές και κάνα δυο νοικοκυρές να φτιάξουν πίτες και να ψήσουν κάνα βιτούθ' στη γάστρα; Τι μας αράδιασαν εκεί ζ'μάρια, πανέ, σάπτες του σεφ, κ.τ.λ. catering στην Άγναντα; Μάλλον χάσαμε το νόημα...Λες και ήμασταν στο κτήμα Νάσιουτζικ. Υπάρχει η ερμηνεία. Διαβάστε Κύριοι συνδιοργανωτές κι αυτό κι αναρωτηθείτε: Μήπως πέσαμε στη λούμπα;

ΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Οι λαχανόπιτες της Νικολετίας και της Ανθούλας

"Εκεί στα Τζουμέρκα φτιάχνουν κάτι πίτες, άλλη πράμα. Να γλείφεις τα δάχτυλά σου!"

Πόσοι και πόσοι δεν μας το είπαν αυτό.

Μα, και μεις, κάθε καλοκαίρι στην Άγναντα, με πόση βουλιμία δεν τρώμε-καταβροχθίζουμε θα 'λεγαι-τις πίτες της Νικολετίας, και της Ανθούλας;

Χρυσόχερες, νοικοκυρές, άφταστες μαγειρίσες! Η νοστιμιά της πίτας μας πάει χρόνια πίσω, αηλιά χωρίς να το καταλαβαίνουμε, ακολουθούμε τη σύγχρονη εποχή με τα χαρακτηριστικά της.

Τρομακτικές αλληγάς συνέβησαν στις δομές, τους θεσμούς, αηλιά και στις αξίες της κοινωνίας που σηματοδοτούν τη σύγχρονη εποχή.

Ένας τέτοιος θεσμός είναι και η οικογένεια που, κατά κοινή ομολογία, σήμερα έχει υποβαθμιστεί ο ρόλος της. Μια ερμηνεία ήπει πως εξηλισσόμενη η κοινωνία πολλαπλασιάζονται οι θεσμοί. Πολλαπλασιαζόμενοι οι θεσμοί αφαιρούν αρμοδιότητες από τους ήδη υπάρχοντες. Πολλές οι απόψεις, αηλιά δεν

είναι του παρόντος.

Σύμβολο της οικογένειας, στυλοβάτης αθηθινός ήταν το οικογενειακό τραπέζι που με μεράκι και μαστοριά έστεινε η νοικοκυρά.

Η νοικοκυρά, η "βασίλισσα του σπιτιού", η ψυχή της οικογένειας.

Γύρω από το τραπέζι πραγματοποιούνταν καθημερινά η συνάντηση των μελών της οικογένειας, συζητούσαν για τα προβλήματα τους, έδιναν λύσεις, διατύπωναν σκέψεις, επιθυμίες, προσδοκίες και όνειρα. Εξωτερικεύαν τον εσωτερικό τους κόσμο. Με λίγα λόγια επικοινωνούσαν.

Το φαγητό ήταν ιεροτελεσσία. Εκεί φαίνονταν η δημιουργική τέχνη της νοικοκυράς. Από το τίποτε, έπαιρνε το αλεύρι το ανακάτωσε με λάχανα ή έβαζε και κανένα σπιρί τυρί και...πραγματικά συνέθετε.

Πίτες, μηλατσάρα, πρασούπα, προζύμια ή μουνητζωτή, καθαρών'τα, τραχανών'τα, τυρόπ'τα, λαχανών'τα... Νόστιμες, χορταστικές και υγιεινές.

Σήμερα όμως τα πράγματα είναι διαφορετικά. Κανόνες είναι η διάσπαση της οικογένειας. Τα μέλη της εργάζονται, άγονται, τρώνε "στο πόδι", -στα πεταχτά, στα σβέητα, στα φευγάτα, στο άρπα κόλη- , στα φαστφουντάκια κ.τ.λ. Το βράδυ delivery, γιατί άπαντες, αγκυλωμένοι στην τηλεόραση, μπουκώ-νουν με ζυμάρια προψημένα και μετά "ξεραίνονται στον ύπνο", για τον αυριανό αγώνα.

Κι αν ο ταχύτατος ρυθμός ζωής και οι πολλαπλές απαιτήσεις δεν επιτρέπουν, κατά κανόνα, κάθε μεσημέρι να λειτουργεί το οικογενειακό τραπέζι, θα μπορούσε κάποιος να εναποθέσει τις ελπίδες τους στα Σαββατοκύριακα. Ποια Σαββατοκύριακα; Και τότε γεμίζοντας με ταπεράκια τους αποθηκευτικούς χώρους των αυτοκινήτων, "τρέχουν" οικογενειακά στην υποτιθέμενη εξοχή, για να διασκεδάσουν, να ξεφύγουν βρε αδερφέ από τη σκληρή πραγματικότητα. Πλήρης η έλλειψη επικοινωνίας, ουσιαστική επομένως και η υποβάθμιση της οικογένειας.

Χάθηκε και η γιαγιά με τα παραμύθια της, ο παππούς με τις ιστορίες και τις αναμνήσεις του. Επικράτησε η ατομικότητα...

Τότε το κοινό πρόβλημα ήταν και το φαγητό.

Η χαρά της νοικοκυράς να λύσει το πρόβλημα αυ-τό.

Η χαρά των παιδιών, αφού ντερλικώσουν...

Γ' αυτό και η πίτα συνοδεύεται με γεύση άριστη, αηλιά και με αισθήματα ικανοποίησης!!!

Όμως, τα "ποτάμια δεν γυρίζουν πίσω". Τα "γεγονότα ουκ απογίνετ'αι". Γ' αυτό και η επιστροφή στο παρελθόν είναι αδύνατη. Έτσι δικαιολογείται και η νοσταλγία.

Νοσταλγούμε, γιατί συνειδητοποιήσαμε-επώδυ-να φυσικά- πως είμαστε σκλάβοι των δημιουργημά-των μας.

Νοσταλγούμε το παλιό, τις παραδοσιακές συντα-γές της γιαγιάς, τη λαχανόπιτα, που είναι άνοστη χωρίς το οικογενειακό τραπέζι.

Γ' αυτό με πάθος, κάθε καλοκαίρι τη ζητάμε από τη Νικολετία, και την Ανθούλα.

Και 'κει στα μαγαζιά τους, με φίλους και συχω-ριανούς- θεωρώντας ότι επικοινωνούμε- βάζουμε το κεφάλι στο πιάτο, όπως τα ζώα στη φάτνη..., αφού "η χωρίς λόγον τράπεζα ουδέν φάτνης διαφέ-ρει"!!!

Με λίγα λόγια. Τα μαγαζιά ταίστρες. Εμείς κρεμά-νε τα ταϊσάρια, τα γιομίζουμε ταί και τ'λώνομαστε στο φαί. Κι αν πει κανείς ότι θέλουμε τσιοκάν'σμα στο μυαλό, μη χοιλιότε καθούθ'. Καθοφάουτες οι πί-τες. Γιατί άμα κατοιστριόσουμε από το χωριό, για ένα χρόνο, θα μπουκώσουμε ζ'μάρια.

Ο πολιτισμός της ενοχής ή η ενοχή του πολιτι-σμού;

Όπως και να 'χει...καλά να πάθουμε!

4. **Άγναντα Αύγουστος 2007.** Κινέζος στην Άγνα-ντα! Θαύμα...Ο ορισμός της παγκοσμιοποίησης. Ταχύτατη, ακαριαία θα 'λέγαμε, διακίνηση ανθρώ-πων, ιδεών και εμπορευμάτων. Λέτε να ταυτίσαμε τα εμπορεύματα με τους ανθρώπους;

